

UG-04-1523

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

24.113/II/PF

[REDACTED]

1. Ter zitting van 17 februari 1993 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht onderzocht die tegen het Ministerie van Financiën door een Franstalig inwoner van St.-Genesius-Rode werd ingediend omdat hij zijn belastingaangifte ieder jaar in het Nederlands ontvangt terwijl hij al sinds 1987 in de gemeente woont en ieder jaar een Franstalige aangifte vraagt.
2. Per brief van 16 december 1992 nr. LC/PW/N/27567 hebt u ons het volgende meegedeeld :

"Aan klager werd een Nederlandstalig aangifteformulier in de personenbelasting, aanslagjaar 1992, toegezonden, in toepassing van artikel 52, § 1, van het Koninklijk Besluit van 18.7.1966, houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. De h. [REDACTED] woont immers in Sint-Genesius-Rode, dat wil zeggen in één van de zes randgemeenten, en geniet reeds verscheidene jaren inkomsten als loontrekkende en inkomsten uit een zelfstandige beroepswerkzaamheid als loodgieter.

De Administratie der directe belastingen heeft steeds het standpunt verdedigd dat wegens de ondeelbaarheid van de fiscale aangifte (bescheid voorgeschreven door de wet), het bestaan van inkomsten uit een zelfstandige beroepswerkzaamheid automatisch de toepassing verantwoordt van het bepaalde in voornoemd artikel 52, § 1, zonder dat daarbij gelet wordt op het feit of het gaat om een al dan niet bijkomende beroepswerkzaamheid.

2.

Bovendien kunnen de beroepsinkomsten van jaar tot jaar verschillen, zodat de bijkomstige aard ervan bij de uitreiking van het aangifteformulier niet met zekerheid kan worden vastgesteld. Verder moeten de eventuele inkomsten van de echtgenote in één en dezelfde aangifte worden vermeld."

3. In haar advies nr. 512 van 26 mei 1966, heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht geoordeeld dat handelaars en vaklui moesten worden gelijkgesteld met private bedrijven, ongeacht of ze personeel tewerkstellen of niet.
4. In het advies 19.090 van 3 september 1987 heeft de Commissie geoordeeld dat een klacht van een zelfstandig tussenhandelaar uit Wezembeek-Oppem ongegrond was. Zij was gericht tegen het feit dat het B.T.W.-controlebureau de betrokkene een Nederlandstalig aangifteformulier had gestuurd, terwijl hij Franstalig was. De Commissie stelde dat in casu artikel 52 van de gecoördineerde taalwetten van toepassing was. Volgens dat artikel gebruiken de handelsbedrijven voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten of de reglementen, de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel gevestigd is.
5. In het advies 19.183 van 17 december 1987 heeft de Commissie een klacht van een Franstalige Voerenaar gegrond bevonden. De klacht was gericht tegen het feit dat de directeur der belastingen hem een belastingaangifte op de fysieke personen wilde laten invullen in het Nederlands. De V.C.T. heeft geoordeeld dat het hoofdberoep van de klager niet verzekeringsagent maar wel ambtenaar was. Zij was dus van oordeel dat zijn handelsactiviteit bijkomend was en dat hij in zijn hoedanigheid van belastingplichtige als een privaat persoon moest worden beschouwd.
6. In dezelfde zin gaf advies 19.098 van 18 februari 1988 dezelfde klager gelijk op grond van het feit dat het ging om een belastingaangifte van een particulier, die ondeelbaar is.

7. Volgens de klager is, in het huidige geval, zijn hoofdberoep zijn activiteit als weddetrekkende en zijn bijberoep zijn activiteit als zelfstandig loodgieter. Indien dat inderdaad zo is, bevestigt de V.C.T. haar vroegere rechtspraak, moet de betrokkene worden beschouwd als een particulier en heeft hij, met toepassing van artikel 25 van de gecoördineerde taalwetten, het recht zijn belastingaangifte te krijgen en in te vullen in de taal van zijn keuze, d.w.z. in het Frans.

Gesteld dat zijn activiteit als zelfstandig loodgieter daarentegen zijn hoofdberoep is, dan is de V.C.T. van oordeel dat artikel 52 van de gecoördineerde taalwetten van toepassing is en moet de betrokkene zijn belastingaangifte in casu invullen in de taal van het gebied waar zijn exploitatiezetel is gevestigd, d.i. in het Nederlands.

Dit advies wordt meegedeeld aan de klager.
